Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

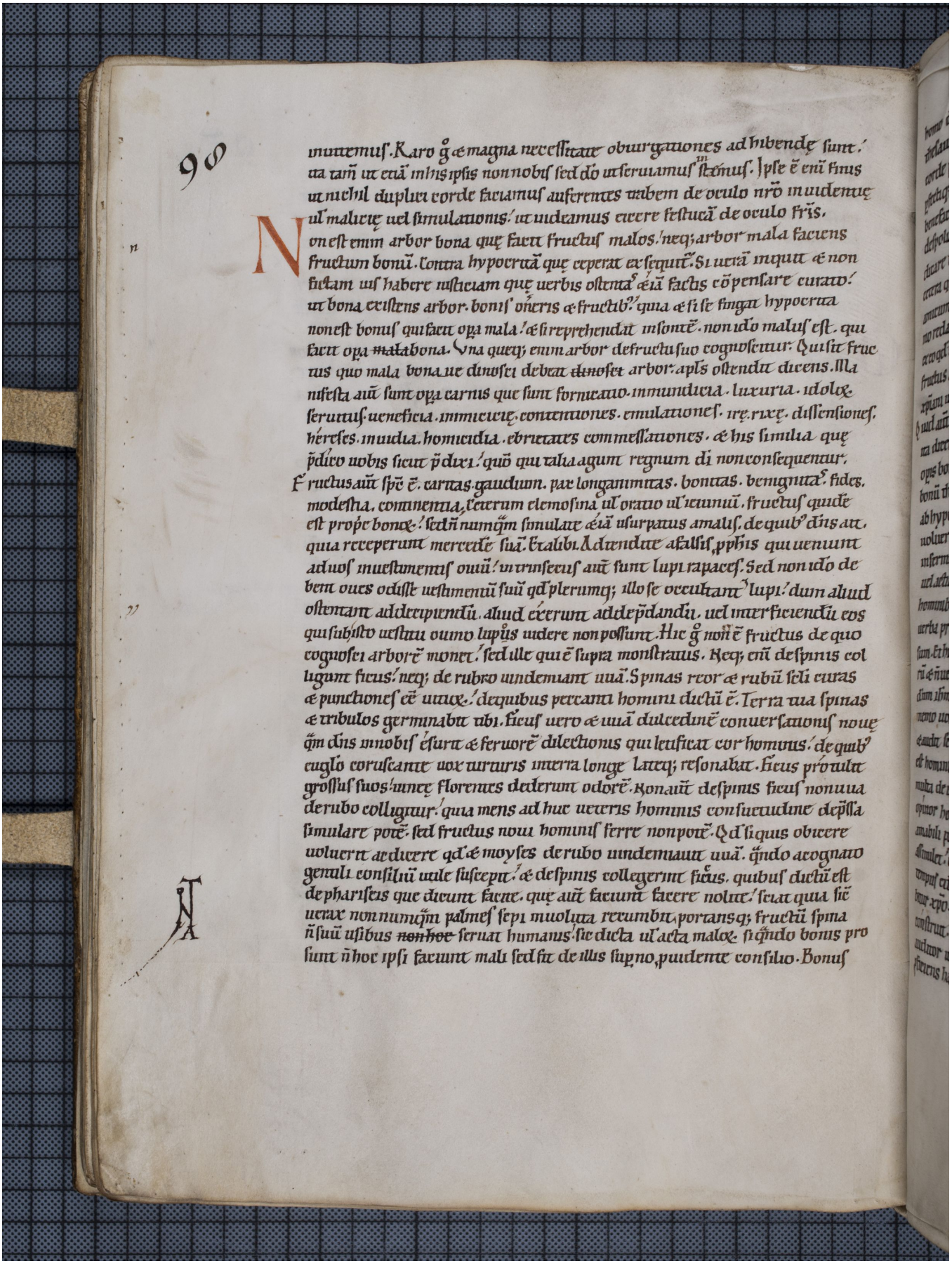

inuitemus. Raro g̊ ꝛ magna necessitate obiurgationes adhibendę sunt.
ita tam̄ ut etiā in his ipsis non nobis sed d̄o ut seruiamus instemus. Ipse ē enī finis
ut nichil duplici corde faciamus auferentes trabem de oculo nr̄o in uidentię
uel malicię uel simulationis. ut uideamus eicere festucā de oculo fr̄is.
Non est enim arbor bona quę facit fructus malos. neq; arbor mala faciens
fructum bonū. Contra hypocritā quę ceperat exsequit̄. Si uerā inquit ꝛ non
fictam uis habere iusticiam quę uerbis ostentas ꝛ iā factis cōpensare curato.
ut bona existens arbor. bonis oneris ꝛ fructib̄. quia ꝛ si se fingat hypocrita
non est bonus qui facit opa mala. ꝛ si reprehendat in sontē. non id̄o malus est. qui
facit opa ~~mala~~ bona. Vna queq; enim arbor de fructu suo cognoscitur. Qui sit fruc
tus quo mala bona ue dinosci debeat ~~dinosci~~ arbor. apl̄s ostendit dicens. Ma
nifesta aut̄ sunt opa carnis que sunt fornicatio. inmundicia. luxuria. idolo
seruitus. ueneficia. inimicicię. contentiones. emulationes. irę. rixę. dissensiones.
hereses. inuidia. homicidia. ebrietates commessationes. ꝛ his similia quę
p̄dico uobis sicut p̄dixi. quō qui talia agunt regnum d̄i non consequentur.
Fructus aut̄ sp̄c ē. caritas. gaudium. pax longanimitas. bonitas. benignitas. fides.
modestia. continentia. ceterum elemosina uel oratio uel ieiuniū. fructus quidē
est prop̄e bonoꝝ. sed n̄ numq̄m simulate ꝛ iā usurpatus a malis. de quib̄ d̄ns ait.
quia receperunt mercede suā. Et alibi. Adtendite a falsis ꝓphis qui ueniunt
ad uos in uestimentis ouiū. in trinsecus aut̄ sunt lupi rapaces. Sed non id̄o de
bent oues odisse uestimentū suū qd̄ plerumq; illo se occultant lupi. dum aliud
ostentant ad decipiendū. aliud exerunt ad dep̄dandū. uel interficiendū eos
qui sub isto uestitu ouino lupus uidere non possunt. Hic g̊ non ē fructus de quo
cognosci arborē monet. sed ille qui ē supra monstratus. Neq; enī de spinis col
ligunt ficus. neq; de rubro uindemiant uuā. Spinas reor ꝛ rubū scl̄i curas
ꝛ punctiones eē uitioꝝ. de quibus peccanti homini dictū ē. Terra tua spinas
ꝛ tribulos germinabit tibi. Ficus uero ꝛ uuā dulcedinē conuersationis noue
q̄m d̄ns in nobis esurit ꝛ feruorē dilectionis qui letificat cor hominis. de quib̄
euglo coruscante uox turturis in terra longe lateq; resonabat. Ficus protulit
grossus suos. uineę florentes dederunt odorē. Non aut̄ de spinis ficus non uua
de rubo colligitur. quia mens ad huc ueteris hominis consuetudine dep̄ssa
simulare potē. sed fructus noui hominis ferre non potē. Qd̄ si quis obicere
uoluerit ac dicere qd̄ ꝛ moyses de rubo uindemiauit uuā. q̄ndo a cognato
gentili consiliū utile suscepit. ꝛ de spinis collegerint ficus. quibus dictū est
de phariseis que dicunt facite. quę aut̄ faciunt facere nolite. sciat quia sic̄
uerax non numq̄m palmes sepi inuoluta recumbit. portansq; fructū spina
n̄ suū usibus ~~non hoc~~ seruat humanis. sic dicta uel acta maloꝝ. si q̄ndo bonis pro
sunt n̄ hoc ipsi faciunt mali sed fit de illis sup̄no ꝓuidente consilio. Bonus